

Детска радостъ

ГОД. А. АДЕСЕТЪ ШЕСТА. 1940-1941. РЕДАКТОРЪ РАНЪ-БОСИЛЕКЪ

КНИЖКА ШЕСТА

СРЕЩУ ВЕЛИКДЕНЬ

Цѣль день грѣ ясно слънце,
надвечеръ му казва Богъ:
„Стига свѣти, прибири се —
да починешъ въ сѣнь дълбокъ.

Утре рано да ми станешъ,
съ отморенъ и бодъръ ликъ —
да зарадвашъ ти децата
въ празникъ свѣтълъ и великъ!“

Слънце месечка помолва:
„Я огрѣй ти, братко златъ,
вредъ полята и горитъ,
всѣко село, всѣки градъ!“

Слънце спи, а златенъ месецъ
тихо свѣти до зори,
после, уморенъ и бледенъ,
Слънча буди задъ гори:

„Ставай, ставай, ясно слънце,
че те чака свѣтълъ пѣтъ,
чуй пѣтли отдавна пѣятъ —
и камбанитъ звѣнятъ!“

Слънце става и отново
затрептява надъ свѣта —
и здрависватъ го засмѣно
дървеса, треви, цвѣтя!

